

Veileder om klager på digitalt innhold i mediene

Det tilligger den ansvarlige redaktør å avgjøre om publisert historisk materiale skal tilgjengeliggjøres i opprinnelig eller endret form. En kilde har ikke krav på å få innhold endret eller slettet i etterkant av publisering (med mindre dette fremgår av rettsavgjørelse).

Redaksjonene anmodes likevel om å vurdere avindeksering* av innhold som kan oppleves som belastende og som ikke er av en slik historisk verdi at søkbarhet i søkemotorer anses nødvendig. Det bør særlig vises hensyn overfor kilder som var unge på tidspunktet for medvirkning til redaksjonelt innhold, og overfor personer som kan tenkes ikke å ha vært klar over virkningen av sine uttalelser på publiseringstidspunktet. Husk at ikke alle kilder automatisk er klar over at innhold som regel publiseres i flere kanaler.

Dersom avindeksering ikke er mulig eller tilstrekkelig, bør andre tiltak for imøtekommelse vurderes. Dette kan være:

Endring. Personen som opplever omtale som belastende, kan anonymiseres gjennom sletting av navn og bilde. Dette er en inngripen i mediets arkiv, men i en del saker er identifisering ikke spesielt viktig historisk. Det kan for eksempel gjelde generelle ”case”.

Sletting. Innhold kan slettes, slik at det ikke lenger er søkbart. Dette er den mest omfattende inngripen i mediets arkiv, og denne muligheten bør benyttes med varsomhet, av hensyn til arkivets betydning som historisk kilde. Sletting er imidlertid ikke mulig i alle publiseringsverktøy.

Tags. Ved omtale av rettskraftig dom i saker et medium tidligere har dekket, eller omtale av utvikling i tilsvarende saker som omhandler klanderverdige forhold, anbefales det å bruke ”tags” når det lar seg gjøre, slik at interne søk gir resultater som omfatter både eldre og nyere saker i et kompleks.

**Avindeksering.* Her sendes en beskjed til vanlige søkemotorer, som google, om at innholdet skal være usynlig. Dermed vil innholdet ikke dukke opp ved søk i slike motorer, men det vil være mulig å søke frem gjennom mediets egen digitale portal. Det er ikke gitt at denne muligheten vil bestå, men den anses i dag å være den minst inngripende mulighet for å komme klagere i møte.

Vi minner for øvrig om PFUs prinsipputtalelse ”Om rettelsers på nett”, hvor det blant annet heter:

§ Artikler med opplysninger som man har beklaget og som man ikke ønsker å spre videre, legges på et lukket område der allmennheten ikke har adgang. Dette vil sikre behovet for senere dokumentasjon, samtidig som man unngår videre spredning. (Med ”artikler” menes i denne uttalelsen alt journalistisk materiale – tekst, bilder, grafikk, lyd og video).

§ Artikler som er korrigert, eller der beklagelsen gjelder mindre alvorlige forhold, skal merkes slik at det tydelig framgår hvilke opplysninger som er feilaktige og hvordan disse er korrigert eller beklaget. Dette kan best skje ved at det legges en godt synlig ramme i begynnelsen av artikkelen som gjør oppmerksom på at artikkelen er korrigert eller beklaget. Dersom det er behov for mer omfattende informasjon, kan rammen inneholde en lenke til en egen side. Dette kravet gjelder ikke endringer av bagatellmessig art som blir foretatt som en del av den løpende nettpubliseringsprosessen.

§ Artikler som er felt av PFU skal merkes med en ramme som inneholder opplysninger om dette, samt PFUs logo. Rammen skal ligge i begynnelsen av artikkelen og inneholde en lenke til hele teksten i kjennelsen. Dersom fellelsen gjelder en sak der det er innrømmet anonymitet i saksbehandlingen, må redaksjonene sørge for anonymitet i alle versjoner av den eller de artikler som er felt. Redaksjonene må samtidig vurdere om artiklene bør legges på et område som er sperret for allmennheten.